

Skatteministeriet

3. september 2020
J.nr. 2020 - 6462

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 569 af 17. juli 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL) og Dennis Flydtkjær (DF).

Morten Bødskov

/ Per Hvas

Spørgsmål

Det fremgår af ministerens talepapir fra samrådet i Skatteudvalget den 27. maj 2020 vedrørende forliget med en række pensionsfonde, at ”når en offentlig myndighed er part i en retssag, gælder de almindelige forvaltningsretlige regler og principper fortsat i det offentlige virksomhed. En eventuel indgåelse af et forlig skal således bl.a. være lovlige og båret af saglige hensyn. Det er Justitsministeriets vurdering, at det indgåede forlig hverken indebærer et vilkår om straffrihed eller en betingelse om, at banken kan kræve bøden betalt af Skattestyrelsen. Der vurderes således ikke at være noget strafferetligt til hinder for at indgå et sådant forlig”. Det indgår i forliget med en række pensionsfonde, jf. samrådet i Skatteudvalget den 27. maj 2020 vedrørende forliget med en række pensionsfonde, at Skattestyrelsen overfører pengene til SØIK, når/hvis North Channel Bank sælges. Vil ministeren oplyse, hvordan det hænger sammen med, at banken ikke får bøden betalt af Skattestyrelsen?

Svar

Skattestyrelsen har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Skattestyrelsen skal indledningsvist henvise til skatteministerens talepapir fra samrådet den 27. maj 2020 om udbyttesagen, jf. SAU alm. del – samrådsspørgsmål S og T samt Skatteministeriets besvarelse af 7. maj 2020 af spørgsmål nr. 381 (alm. del) fra Folketingets Skatteudvalg og Finansministeriets besvarelse af 24. februar 2020 af spørgsmål nr. 215 (alm. del) fra Folketingets Skatteudvalg.

Skattestyrelsen skal i den forbindelse særligt fremhæve, at North Channel Bank, da den såkaldte Interkreditoraftale mellem banken, Skattestyrelsen og de belgiske skattemyndigheder om fordeling af provenuet ved et salg af banken blev indgået, endnu ikke var idømt en strafferetlig bøde, ligesom der heller ikke var en kendt køber til banken (hvilket fortsat er tilfældet).

Da der i sagens natur ikke kunne pålægges en fremtidig køber at fordele købesummen mellem bankens (potentielle) kreditorer, blev det med Interkreditoraftalen aftalt, at provenuet fra et salg af banken skal fordeles til de kreditorer, der samtidig er aftalparter til Interkreditoraftalen – altså de danske og belgiske skattemyndigheder – som derefter forestår den videre fordeling mellem de respektive nationale kreditorer. Det blev i den forbindelse aftalt, at en eventuel senere idømt strafferetlig bøde skulle afregnes forlods i forbindelse med denne fordeling. Dette er ikke ensbetydende med, at Skattestyrelsen betaler bankens bøde.”